

El ninot de neu i el nen, de Guillem García Suárez

Hi havia una vegada un nen que sempre estava sol, no tenia amics. Al poble on vivia feia molt i molt fred. Un dia de fred, en sortir al jardí i veure'l tot nevat, se li va ocórrer fer un ninot de neu. Quan el va tenir fet, ell mateix va dir: "Que bé que m'ha quedat, és un ninot de neu fantàstic".

El nen cada dia en sortir d'escola anava a veure el seu ninot de neu i es passaven una llarga estona jugant, fins que es feia fosc i entrava a casa. El nen li explicava al ninot de neu què havia fet a l'escola i fins i tot feia plans amb ell sobre què farien quan fossin grans.

Un dia quan va arribar li va explicar al seu ninot un secret que duia al cap des de feia temps: " Saps que a l'estiu anirem junts en una barca i t'ensenyaré unes illes molt petites i boniques que conec?, segur que tu mai no has anat en barca, oi?" I va continuar dient-li: " Per tal que puguis venir et duré en una gran nevera perquè no et desfacis". El ninot de neu semblava molt content amb la idea de passar junts aquell estiu i semblava fins i tot que li agradés la idea de navegar.

Van anar passant els dies, el fred continuava i el ninot de neu era una gran companyia per al nen. Cada dia jugava amb ell i li explicava tot. Un dia va sortir un sol espatarrant, al pati de l'escola feia molta calor. En arribar a casa i córrer cap al jardí, el nen es va quedar parat, no sabia què dir ni què fer, on era el seu ninot de neu? Es va apropar molt trist al racó del jardí on sempre l'esperava i va veure juntament amb la bufanda, el barret i el tros de pastanaga que li havia ficat. Es va adonar que encara li quedava un glaçó petit. No s'ho va pensar gens, el va agafar i corrents va anar cap a la cuina, va obrir el congelador i el va ficar allà. I va pensar: "Quina pena, hauré d'esperar el proper hivern per fer un altre ninot on hi posaré aquest glaçó i així podrem complir el que havíem somiat". El nen va entendre que hi ha coses que no duren per sempre, i que el més important és guardar sempre al nostre cor els bons records, i encara que els plans no surtin bé, no deixar de somiar mai.